

REVISTA LITERARĂ
 Reportaj - satiră - umor
 Registrată Tribunalul Arad,
 Secția III Nr. 22/938

Director:
 SIMION NICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
 Str. V. Babeș Nr. 10.
 Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
 150 lei anual, 3 dolari pt. America
 500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
 1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

REPORTAJ SEZONIER

— Unde duce... căldura —

Ieri după amiază, mi-a fost cald, ca înainte de război. Treptă ca înainte de război, pe vremea asta purtam un costum alb bourette, care îmi îndemna „prieteni” să palpte — pentru prima dată alături de mine. Probabil că bourette-lui, îi reamintea prinstraniu proces psihologic demn explicațiilor savante ale lui Freud când era nevinovată! Când căci acum e vinovată. (Dar sunt lucruri care se petrec mine și ea. Intre ea și prietenei. Intre... dar ar fi prea pomelnicul tuturor celor cu ea-și cultivă vinovăția și nu putea interesa. Apoi insistând pe acestul capitol, s'ar putea cereți adresa ei! Așa că...)

Știu dar, că ea palpta alături de mine. Era mândră că se plimbă în domn „bine”... îmbrăcat. (De dacă cineva m'ar fi văzut aș fi dădea dreptate decât că pe vremea noastră, — pentru pășea prestigiuului meu, — se desprinde prin locuri tainice, departe de bărbați și de oameni).

Am pornit dela căldură și am ajuns la „prietene”. Nu-i vorba de două sunt în perfectă legătură asemănare. Există două feluri de călduri: căldură naturală și căldură animală. (Despre căldura animală, etc. nu suntem în măsură să vorbim, deoarece noi suntem pentru sistemul descentralizat și nu putem admite căldura animală care implică și o simțitoare de chirie).

Căldura naturală vine dela soare. Singura este singurul astru binecunoscut, spre deosebire de lună, care de lumină o fi bună, dar de căldură numai degeaba se cheltuie cu ea!

Căldura este însă a „îndrăgostiților”. Îndrăgostiții sunt acele ființe animale, cari secretează și enorme de bale atunci când „idealul”.

Relația între lună și dragoste împiedică din romanța:
 „...Și tate dar nu spune
 tate taine de amor
 tate tate și uitate
 tate tate noaptilor.
 tate tate normal ca luna să știe
 tate tate de amor” deoarece
 tate tate care se consumă... noaptea
 tate tate instinctului pudorii, atât
 tate tate voltat la animale.
 tate tate când veni vorba de amor,
 tate tate amintesc aici că el este de
 tate tate tate: amorul liber și amorul

platonice. (Cel conjugal, îmi este din fericire necunoscut până acum. Cel extraconjugal, l-am gustat cu vreo două „conjugale” dar nu e bun de nimica, deoarece „ea” a fost cu frica în sân, iar eu cu frica în spate, că ne surprinde... „conjugalul”).

Amorul liber se practică în societatea bună, în care-și are teren propice, o anumită specie de faună acvatică.

Cu amorul platonice nu sunt lămurit. Cronicarul spune despre el că „zăblescă la ochiu iaste” iar ordonanța prietenului meu de pe zonă, mi-a dat o altă explicație.

Intr-o zi l-am întrebat:

- Ioane, cu dragostea cum stai?
- Binîșor, dar e numai platonice.
- Cum platonice ioane?
- Apăi, bucatăreasa boerului din sat, îmi dă orice, numai de mâncare, băutură și bani nu!

Iată o concepție curioasă despre platonism.

O altă întâmplare, m'a zăpăcit de-abinelea, (mai era nevoie? N. R.)

Prietenul meu dela o primărie oarecare spunea:

- Eri s'a prezentat la oficiul stării civile, o femeie cu un copil în brațe.
- Ce vrei?
- Să-i pun nume.

- Și cum?
- Piaton.
- De ce Piaton?
- Filndcă m'am iubit platonice cu fat'so!

Deci veți recunoaște că nu sunt în măsură să-mi dau seama de sensul adevărat al amorului platonice.

Dar să revin la căldură.

Căldura animală o au toate animalele și doctorii spun că e normală atunci când termometrul arată 37 grade. Mai jos sau mai sus, lasă loc liber prezumțiilor, că individul o la pe drumul bolilor.

Când termometrul arată 42 de grade, animalul... creapă de... căldură.

Mai e o altă căldură tot de natură animală, dar pe care o provoacă... amorul... în ultima instanță femeia care-i cel mai complex animal. (Despre animalitatea femeii și despre căldura ei, prefer să nu scriu, căci domnișoara dela redacție se poate transforma în cenzor benevol, așa că am scris degeaba!)

Să revin la căldură.

...Mai ieri după amiază, mi-a fost cald!

Nu credeți?... ieri după amiază am scris prostiile de mai sus.

Ghiță Friguros

Note, glume, răutăți, & Co.

...Discuție despre scumpete și urcarea neîncetată a prețurilor...

- Teribile vremuri, toate se urcă, se urcă mereu...
- Noroc că azi dimineată a plouat, astfel măcar termometrul nu se mai urcă...

La un elegant restaurant din localitate, un client cheamă patronul și-i spune:

— În tocană am găsit o bucățică de lemn. Mă rog, dacă n'am protestat împotriva calului sunt obligat să mănânc și căruța?...

...Una dintre cele mai curate și brune fete ce seară de seară bat „flăstăru” corso-ului, întreabă pe unul dintre tinerii ce-i „trag clopotele”:

- Ce crezi căți bărbați ar fi nefericiți dacă m'aș mărita?
- Apoi — răspunse tinerul care înțelese ce voia fata — asta depinde: de câte ori te-ai mărita!...

...Și o „filosofie”:
 — Tot ce-i gol se poate umple. Numai căpătâna nu...

...Și încă una:

— Ursul se deosebeste de om prin aceea că-și linge tălpile proprii...

...Și mai una (ultima c'altfel mă tem că vă faceți cu toții filosofi și-mi mâncați pâinea.)

— Băutura cea mai tare e apa: până și roțile morii le mișcă din loc!

...E bine să fii văduv de paie: poți chefui cât îți place și unde-ți place. Te scoli când vrei, mănânci unde și când vrei. Te culci unde, cum vrei și... cu cine vrei!... Asta-i concluzia la care au ajuns câțiva „liber profesioniști” din Arad a căror nevastă și copii sunt plecați. Și, dimineata, uitându-se în pungă, au mai adăugat: scump, dar face!

...Și, apropo, de asta: Nevasta unui cunoscut avocat s'a întors zilele trecute acasă după ce timp de o lună petrecuse la băi. A doua zi după ce sosise, în timp ce soțul său era în oraș după treburi, se prezentă încasatorul dela uzina electrică pentru achitarea curen-

(Continuare în pag. 3-a).

Gila Juân Nojiță și cire

Iară mă freșilor că tăt ge bai is cu vremea asta care tăt o firă vară apu gloc iară toamnă ba să mai scapă căceodată și tătma larnă cum aproape scrie

la cărindariu că trebe să fie și atunși gloc iară îl dă cu on pic ge căldură și nu mai și cum să umbil și cum să ce porși. Mă mlier numa și bgietu cucuruz că cu vremea asta sușită o cres ut așe mândru cum lam văzut mai amus vo doauă tri zilte când fusăi pân țară Amu co crescut bine că dară tel creșce când arie ploata da nu știu cum so coașie cu răcoaria asta că dară șișt și volu mai bine ge căt minie căl trebe căldură ca să să coacă Noa și apu dacă vrem'a li așe ge baiu apu nu ge mlierare că și uoamini is ge hârge și nus astăzi cum or fost ieri o cum or și mănăie. Că astăzi vorbăsc în ton fel și mănăie grădesc tătma pă dos și cum o fost. Ba amu și precin și păstă on șias o și mal ge grabă ce sudule și gângășit că și șiel mal măr'e dușman. Tătma ca și vremea. Că dară nu geafcea o zis unu gin bătrâni că nu vremurile is sub uom numa bgietu om sub vremi. Asta ar veni cam așe că nu p'oale atunși când uomu își cum-pără părdzol nou ca să se jălăscă cu tel numa atunși când nare. O mai z'is unu că după ploate geafcea își tel chepeneag. Mam tăt gângit io li treba asta da cred că așelz nare girept. Că nu geafcea chepeneagul după șie ceo ploiet odată. Că a doua oară îl acle și când vezi că vine ploaia și își în space și nu ce mal udă ca ge în-tăia dată. Asta li tăt așe și când li vorba ge alcșella. Ce păcăleşci odată ba altă dată clar păceșci pântu că nal fost gata cum să cage pântu oareșe. Da a doaua oară bun înțales dacă ai mince șdănoasă și nu teșci eu mince ge gâlnă teșci gata și nu ce mal leșt păcălit ge nime. E numa nu tăt fac așe. Să lasă așe și pă o zi pă rita că bun o hi Dumnezeu și bineo și până când iară dă ge dracu. Atunși uomu să trage ge cap și z'șie că binear și fost dacă nar și fost on lasămă să ce lăs și ar fi făcut lucrurile o și dă cu mal mult cap. Da atunși mal gata căl da ficea și m'ncea rumânului oi ge pă urmă. Mal ales că tătgiuna când își vine mincea rumânului atunși își și cândă popa al-tuia la cap și ce dușt geacasă cu pișioarele naince. Da ge așe'a nime nu învață gin și or pășit aișt. Că așe nis noi rumânul. Fiecare crege că tel li dă mal cumince și pă lumie și fert Doamnie să asculte tel ge șineva cât o fi aș'ela și învață. Numa fiecare fașie după capu lui. Și când o pătește și dă cu capu și părește atunși tăt altul ge vină săracu și nu capu lui cu mincea și slabă. Că tel nu o putut sm nel doară că nu geafcea îl tel și el mal cumince gin țară. Și cum-ințanta asta a noastră a fiecdrul rumân îl o pacoste. Că dară crezândunle că fiecare sâncem șiel mal cum nce gin țară nu nle plașie și fac șetalaișt orișinie ar fi ei et. La tăt li băgăm ge vină și li tăt spunem că dacă noi am fi așe și pă ginclo noi așe am fașie și așe. Și tăt z'lua vorbim și băgăm ge vină. Io cred că dacă vremea pă carle o prăpăgim geafcea vorbind am hăsnallo să lucrăm șieva am fi

(Continuare în pag. 3-a).

Brad

— Are românul o zicală: „Cai verde și sârb cuminte” Doamne, Doamne cum i se mai potrivește falimosului (ce vrea să fie) „Casanova” dela Pretură. Mă rog admitem îngâmfare dacă crede respectivul că e cazul, dar când perechea de muștafi a la „John Gilbert” se demite cu toate servitoarele și jigăncile, nu vedem rostul acestei îngâmfări. Gurile rele vorbesc că acest „Don Juan” (răsufiat) este din cale afară de lăudăros cu ale sale cuceriri sentimentale. E dreptul lui să se laude, dar știm că lauda de sine.. pute urât. Așa că ar fi bine nenisorule să le mai potolești că aici nu-i... Cimișoara.

— Există la „Mica” o șleahță care — în lipsă de altceva mai onorabil, — în fiecare zi triază corespondența sosită pe adresa angajaților societății, reținând broșuri, ziare, scrisori, etc. care nu le sunt adresate. Această mojicească procedură este întrebunțată de mai mult timp. Azi, după multe și discrețe cercetări, am reușit să identificăm o parte din acești „crai” care rețin corespondența adresată altor persoane. Cum, sunt dintre băieții „bine” dela societate nu le vom da numele — deocamdată, — ci rugăm pe sîmbabilul ce a ridicat săptămăna trecută un pilic a/b, adresat unui angajat al societății, precum și un exemplar din „Bravo” al unei abonate, să le restituie. Am văzut cine l-a ridicat, așa că dacă mai repetă acest lucru murdar, îl vom da publicității. Zilnic primim reclamații că revista noastră nu sosește la destinație. Păi, cum să ajungă dacă d. X la s'o cîțească, deși e adresată altuia l..

Credem că suntem înțeleși și că nu vom mai fi nevoiți să revenim în această chestiune. „Domnișorii” să-și vadă de treburi, că astfel schimbăm macazul.

— La un birou o dudule b'ondă ornamentată prea se face că le știe pe toate. Așa la urche spunându-i și noi le cam știm. (Păvăluț nu trebuie să se supere.

— Giuri s'a lăsat de meserie și învață dela vecinul său boxul. Duminecă la Vața sub arb. trăiul amicului și maestrului a tras o sfântă bătaie lui Minioric. Arbitrul ar trebui băgat însă în hămuș, că prea lovea din offside.

— Fiuka vrea să se însoare — să dea Dzeu — nu știm însă dacă medicul îi va da certificat de capacitate...

Gurabarza

— La noi se observă peste tot o mare evoluție. Lumea vrea să fie pas cu moda timpulul. Case în stil american, ghete moderne ce simbolizează opincile lui Decebal în evoluția secolului al XX-lea. Părul la dudul mai ales al unei blonde, ce are mici dificultăți pe la școli și are un frate simpatic, reprezintă o pajură numită la Dacl „Avizură” cu care volau să sperie duhurile rele. Părul dudul, deși îl stă prost de tot se asortează de minune cu capul.

— Ierō are de gând să-și cumpere un „vârsac” și să vie la Brad la noi să prindă pește.

— Fotbaliștii dela „Mica” au început antrenamentul de specializare în arta de a împușca francul. Iancu și cu Todor Iau lecții de la Boxeurul din Brad. Pascu și cu Ioan dela bătrânul Bota.

Plăci Șegane

Să ne distrăm și să fim veseli!.. Așa ne strigă mic și mare, Că'n viața asta, grea și scurtă, ca floarea toate-s trecătoare Din dansuri câteva fragmente direct pe plăci de patefon Incerc să vă transmit îndată pe discul unui „Odeon” Și adresându-mă în parte, Vă rog să nu vă supărați Că'ncerc să spun la fiecare din șlagăre ce preferați Incep cu fetele în frunte așa cum e de cuviință Dar zău mi-e greu din cale afară să le ghicesc a lor dorință Nu știu de-oiu reuși cu toate că m'am trudit neîncetat Eu voiu începe deci cu „fox”-ul de Catița prea des cântat:

„Nu mai plânge Costin ..
Plânsul n'are rost,
Uită astăzi totul, ce'ntre noi a fost..

Mare avocet avut-a Tenzi chiar pe stradă,
Adoratori găteni cântat-au duios a lor tiradă
„Sârbu” un tangou pe carel cânt'a des:

Mămîțica vrea să mă însoare
Cu fetița care m'a robit..

Iar Remus s'globiul.. fercheșul visător,
li cântă unei fete, frântura lui de dor:

„Dacă mă sâruiți îți dau ceva
Îți dau inimioara mea ..

Și „Maistorul”, ce'n cale-i pe-o fat' a așteptat
A vrut și el să cânte dar a întârziat

Valerica, minunată floare,
Râzi nepăsătoare,
De biata-mi iubite...

Iar „Don Juanul” Șegăi cu mare patos cântă,
Jurând c'a lui iubită, e candidă și sfântă

Mi a șoptit un păhărel,
C'am să beau numai cu el...

Și toate le ascultă Roșia cicălitoare
Cântând un frumos tangou cu aceste vorbe goale

Nu mi șoptiți minciuni de-amor,
Nu mi evocați parfumul lor.

Nu mi îndăgostitul cu apă la picioare
Divinizând vecina o vede 'ncântătoare:

Vecina mea de vis a vis
Sper că de seară vei veni
Iar ca mător vom avea
Doar luna și o stea..

Și totii ați pe cari n'am timp să-i amintesc:
Cântă la „Lăpușca” și se'nveselesc:

Fetele dulci ce în Ș ga
Nu găsim cât îi lumea,

Vă salut și am onoare, iscăllind,

Cosmin Cicoare

Șega

A trecut și anul acesta pelerinajul întăritor de suflet de Sf. Marie la Mănăstirea Bodrog și poate vâul trecutului ar fi înglobat în uifare și greșelile conducătorilor morali ale tineretului Șegan... dacă bineînțeles și celelalte organizații tineresti ar fi prezentat aceleași slăbiciuni și comportări de neiertat.

Tineretul Șegan deși înjghebat în o Societate Cultural-Religioasă, conducătorii ei n'au găsit de cuviință că o asemenea societate are obligațunea de a participa în bloc la Sf. Mănăstire... Au plecat ce-i drept mulți tineri șegani dar fiecare de capul lui și cu gânduri... diferite. Oare l s'a explicat vre-odată acestul tineret scopul unui astfel de pelerinaj și felul creștinesc de comportare în astfel de ocaziuni?... Noi credem că nu l.. căci atunci n'am fi văzut ceea ce am văzut și nu mai vrem să scriem...

Macea

Cam așa ob'șnuiesc Sâmbătenii: când nu au nu beau. Așa și M. Cazan, în timp ce a fost la concentrare a fost în stare să-și vândă „Testamentul” pe numai 25 de lei numai să mai poată bea căta rachie.

Dar te întrebăm scump amice, ce s'a întâmplat cu găleata cu carne?. Credem că și-a trecut pofta de care și poate nici când vei ajunge acasă nu îți va mai reveni.

Ține minte trei cuvinte

„Bravo!” merge înainte!

La noi la Șicula

Sunt oameni cam sărmani
Dar e bine că au bani.
Rămân de pe ani pe ani
Banii pe la Șiculani.
La noi e progres și pace,
Casă culturală face.
La școală etaj. Și tace
Și toate fac cum le place.
Ceia marl la noi la sate
Lucră numai cu dreptate.
Și vezi asta-i bunătate,
Înțelegere la toate.
Și să vezi jucuți la noi?
Nu sunt frate, și apoi
Dacă sunt unul sau doi,
N'au ce face pe la noi.
Ehei frate, Zi la naiba
Asta-i Șicula nu-i Gurba,
Să umbli numai cu vorba
Și să lași la altul treaba.
Fetele au poale, „lăzite”,
Tot cu mătase cusute
Și spătoale ciuruite
La gât cu salbe gătite.
Și mătăsuri; caldă, rece
Câte toate... hai mai trece
Trebuie și n'ai ce face
Astfel n'ai în casă pace.
Aici toamna pe răcoare
Cu flori pe la cingătoare
Stau fetele'n șezătoare
Sucind fusele'n fuioare,
Cântă Nuța și suspină:
„Asară fu luna plină
Aștept pe badea să vină,
Apoi dorul meu s'alină
Iară Veta ca o floare,
Cântă ca o privghetoare:
„Cât îi lumea pe sub soare
Nu-i bine că'n șezătoare.
Când se stinge lumina,
Rod îi crește inima
Și la mândra asemenea
Amândoi știu dragostea.

Nadăș

„Cerbul” a interzis cu desăvârșire „Cerboacel” de a mai urca mai mică colină. ...E bătrână mana și suferindă... Șira s'p'ncoviolată și omoplații ridicați sermule distinctive ale bătrâne Toată ziua stă'n vale... E ușor gâsit însă greu de prins! ... mai jos două rețete prin care ușurăm prinderea... (Aviz amabililor l..).

1. Dacă pe tărăje (sau în pa turnați licheur dela cele trei b din sat se apropie.. cu oare rezerve.. Cu efect sigur la „Șiria” (... acesta are puteri curculoase l..)

2. Cântându-i-se cântecul celor cator: „Maria Neichil.. Marie!

Nu recomandăm aceste rețete „Cerbului” pentru că dânsului mai ajută deocamdată... nimic mănând buna numai pentru tori... Cu toate avertizările bului” — naive de altfel — nu leși din grădina de flori la 60 m. spre S. V. de cas Ciobanu, „Cerboacica face es dele neîntâmpinând nici un obstacul O dată o fată a infurlat-o și gata să-i rămână părul de pe în coarele „ei”.

Hălmațiu

— Sărmana duduiță fără a fost. Nu putem de cât să o pățimim. Ce ghinion formidabil avut și tocmai când avea mai Toți mușafirii erau.. scripitor doar așa stă bine la fetele de mână. Când să trateze mușafirii cu „lichior” din nenorocire nișoara noastră care era emoționată a vărsat sticla aia pe tavă. Ce nenorocire mai avut absolut nimic cu care trateze mușafirii și a rămas mana de rușine.

Așa-i duduița dragă, vorbete mânăului: Cine n'are noroc de când naște până moare.

— De ar ști grădina să vorbească, multe ar mai povestii, că doar și... „arbă bună da ceva l..

— Câteva eleve de la Hălmațiu se plâneau în una din zile că nu le dau destulă importanță ele nu au cu cine se distra și le facem noi dacă ele nu au cine se distra.

— La Sfânta Marie, câteodată Hălmațiu au intrat în discuție pe unde intră toate femeile de ieșire au leșit pe usa din Pe unde stau bărbaii. Oare cum făcut așa? Ne întrebăm și sim răspuns. Unii bine înțeleg și își dau părerea în felul înalte de a eși ele din au leșit câțiva domni care mai întrecere pe la Hălmațiu fetișele să nu se mai mîște dacă se vor vedea părăsite de prietenii care au bun spiritul servașe și nu se vor lăsa un caz călcați în picioare n'au altceva de făcut decât tească pe Ionel cu ele la deoarece alții nu vor mai...

— Ce mai fac duduișele mers la pimbare cu trăsura au binevoit să ia și pe doctor? Când ne vom amintea vom mai scrie și de...

— La nunta de Dumitru nu ar fi fost Pretra cu ducă luminile doar nici puțin putut cununa tinerii. Toată s'a distrat bine la nunta Ioany a fost deranjat de muzicuța.

Să nu ne dai Măria-Ta!

Să nu ne dai Măria-Ta — de-ar fi
De vii să ne îngroape în pământ,
Ne apărăm pământul nostru sfânt!
Nu toți ce mor sunt morți pentru vecie;
Mustesc nădejdi strămoșii arși de glie,
Și pașii lor prin veacuri sună grei,
Noi n'avem drept să dăm ce ne-au dat ei!

Să nu ne dai Măria-Ta!
Nici Dumnezeu Cel sfânt nu ne-ar ierta,
Ne-ar blestema copiii de copii,
Să n'avem loc între cei morți și vii,
Și trupul plâns de'ngenunchierea lui
Să zacă frânt în praful drumului!

Să ne prefacem colț de Detunată
De-om da din tine Ardeal — măcar o piatră —
Și șerpi în gura celor care cer
Pământul nost și sfântul nostru cer!

Mărite Doamne, ți-am grăit așa
Cum ți-ar grăi și stânca 'n Țara mea
Și cel din urmă bob flămând de prind
Și zarea 'n care dorul mi-l cufund
Și mușchiul răsărit din coaja grea,
Să nu ne dai Măria-Ta!

(Ecoul)

Florica Ciura-Ștefănescu

Logic

— Nici n'ai crede că moneda asta greacă are două mii de ani, așa e de bine păstrată!

— Zece! mă duci! Păi cum crezi tu că pot crede eu, că are asta două mii de ani când noi abia suntem în 1940?

Experiență

— Crede-mă nepoate pe mine care m'am însurat atât de vârstnic. Nu-ți dai seama ce înseamnă cuvântul fericire decât abia după căsătorie!

— Adevărat să fie nene?
— Desigur, numai că atunci e prea târziu!

Candida

Intr'un hotel de provincie.
— E bun patul fetiț-o:
— Nu știi domnule, că toți clienții din odaia asta au dormit aici cu cucoanele dumnealor.

Gila Juân Nojiță șicire

(Continuare din pag. 1-a).

uoamini șel mal bogați gin lumle.
Iacă ulțăivă numa la nemșl gila
noi ca să nu mal pominesc gl alce
nașil, il tac șl lucră și strâng pã
avere. Nol vorbim șl bågãm ge vind
șin vremia asta bol rabdã ge foamle
ln grejg', gordul sã nãruie, buru-
lenile crlesc ln grãu șin cucuruz,
șiripa gl pã casã picã gios odată
cu varu gi pã pãreșl. Șl tarã pãnd
șle neamșu lucrã rumãnu sã dușle
la birt sã beie on plc ge rãcle pã
bgleșl banl șe lo putut cãșc'ga. Nem-
șoșile pot umbra ln haine ge rãnd
da curace. Numa mulerile noașce
nu. Lor le trebe albele șl rujmãnele,
haine șl ștrãnșl ge mãiasã șl pãpușl
ge lac pã carle bãrbatu trebe sã
dele douã mõi ge grãu o sã vãndã
on tuluc ca sã lle poată cumpãra.
Noa apu așe cum sã facã rumãnu
avere șl cum sã fle binle ln șarã.

Noa numa amu dupã șle vam
muștrulut o fãrã sã fașleș binle sã
nle trãmiceșl abolumentu, cã vine
acuș larna șl nle trebe banl sã nle
cumpãrãm lemle ca sã nu Ingeșãm
ge frig.

Al voștru
IUÂN NOJIȚA

Din arca lui Noe

După cum se știe părintele lumii porunci lui Noe să la în corabie câte o pereche de animale din fiecare specie pentru ca rasa să subsiste potopului. Bătrânul corăbier amator împlini porunca dar de teama de a nu avea pe corable o multiplicare ce l-ar fi stânjenit și pentru a evita familiei spectacolul continuu pe care animalele reunite și l-ar fi permis, luă precauția ca toți masculii să fie supuși acelei operații care asigură în trecutele secoluri păzitori ce nu mai aveau motiv de tentație.

La fiecare operă punea amputarea într'un săculeț pe care îi numerota și numeroși tot odată și animalul pe spinare sau piept.

Când apele se liniștiră și scăzând treptat intrară în matcele lor, Noe eliberă menajeria, așezându-se la intrarea în corable, cu lada cu săculețe și dând fiecăruia săculețul cuvenit.

Când veni rândul măgarului care avea numărul șase, Noe îl întinse sacul numerotat. Abia dat jos, sub privirile interesate ale consoartei măgarul deschise sacul:

— Tii! făcu el căscând ochii și rânjind.

— Ce e? Ce e? făcu măgărița.

— Nimic. Hal s'o ștergem de grabă. Noe a văzut numărul pe dos și mi-a dat sacul numărul nouă.

— Și nouă cine îl avea?

— E'efantul.

Răspuns cu rost

Slinția sa vine târziu seara acasă, după ce a colindat toate satele împrejur cu zi întâi. Afară e frig și drumul a fost lung și greu.

Acasă îl așteaptă coana preoteasă cu masa gata. În odaie e cald și din castron es niște aburi miroșitoși.

Cocoana preoteasă e vioae și are ochii lucitori...

Slinția sa o întrebă:

— Ce facem coana preoteasă? Întâi ne culcăm și apoi mâncăm, sau mâncăm întâi și după aceea ne culcăm?

Iar coana preoteasă răspunde supus.

— Facem cum vrei mata laică părinte... ș'apoi om mânca.

Achitare

— Cum se face coana Mișo că nu te mai văd împreună cu ginerele?

— Un păcătos, dom'le! Abia s'a însurat cu fică-mea și mi-a cerut împrumut 50 de mii de lei, pentru o săptămână.

— Ei, și la ziua scadenței?

— Mi-a trimis fata înapoi.

Epigrame

Redacției care mă întreabă ce s'au făcut stofele bune?

Ce s'au făcut stofele bune
E o întrebare cu răspuns:
Le-acaparează redactorii
Cei perciunași și părul uns...

Dlul I. Valentir cu ocazie apariției volumului său de epigrame,

Ți-am văzut și eu volumul
Scris în rime ce scipesc
Și ca să-i păstrez veninul
Cred că nici n'am să-l citesc.

Unul preot care a avut imprudența să se fotografieze într'o cocină de porci.

Te-am văzut într'o fotografie
În cocină... lângă valău
Și ți-o spun ca să se știe:
„Ești omul pus la locul său...”

Lui L. Brânză care nu-și vede bietul bărna din ochii lui chiori...

Prea breaz te crezi stimate Brânză
Ori ai căldură la osânză?...
Dar noutatea știi care-i?...
N'am să te scot din putinei!...

Aceluiaș, a cărui soartă rămâne pecetluită.

Reclamă vrei să ți faci cu sila,
Căci nu știi ce o s'ajungi mâine...
Brânză bună de Brăila,
Sau brânză 'n burduf de câine?...

Aceluiaș care intoxica revista cu emanările lui cerebrale.

Revista și-a mărit tirajul,
De nu crezi ți o și probez.
Și numai de atuncia Brânză
De când nu mai colaborezi

C. Mnerie

Amicului Vlad Ionel care e veșnic îndrăgostit.

Invățând pe fete ce-i amorul
Dai două lecții deodată:
Cât de dulceag e pentru tine
Și cât de scump e pentru tată.

Ionel Valentir

De semnalat... la vol.

Dlul I. Valentir; a ieșit de sub tiparnițele unei edituri românești.

„Incurajare“?!

Când prins-am vestea c'ai să-l scoți.
Voiam să mi te convertesc;
Dar mă gândii să 'ncurajez
Măcar... comerțul românesc!

Tr. R.-Șirianu

La dentist

Pacientul: — Extrageți dinții fără durere?

Dentistul: — Nu totdeauna! Ieri am tras de măseua unuia de m'a durut mâna toată noaptea.

Fumurie¹⁾

Jur.

de astăzi

nici un zâmbet de pe buze nu-ți mai fur!

Macul gurii? nu mai varsă nervilor stropi de beție!

Albul brațelor? e numai albă coală de hârtie.

Zâmbetele tale-ștele deslipite de pe boltă...

Fugi! vederea ta, păgâno, ca nici când azi mă revoltă!

Cântecule tale ș astăzi, simple-orcăiri de broaște...

Tu? — păpușă zdrențuită! cu reuma iernii'n moaște!

Și — cu floarea răii'n piele... da-te, să ți-o lingă cânti!

Fugi! că ți svârli în față ușa! Iși strivesc ca pumnii-sânii!

Traian Russu-Șirianu

¹⁾ Din volumul manuscris „Cununii de sânziene”

Strofe carnivore

Carne scumpă, carne dragă
(Chiar la propriu îți vorbesc)
De ce umbliu piața n'treagă
Și m'e greu să te gășesc?

Te-ai făcut atât de rară
Astăzi în măcelărie
Și la preț atât de amară,
Par'c'ai fi bijuterie.

Alte dată-aveam pe-alese
Antricoate sau costițe;
Și se lăfăiau pe mese
Garf, rasol și chiar momițe.

Câte-odată vrei, pârjoală,
Ca mâncându-te, să-mi placă
Și insinuezi cu fală
Că erai pe vremuri vacă.

Dar ce mi pasă mie'n fine
De ale tale-antecedente,
Când te caut mult și bine
Și p'un chil dau două cente?

Dacă nu mai ești în piață
Te gășesc la cârnătar,
C'ai trecut în altă viață,
Pusă'n mae'n galantar.

Dar cum eu prefer tocană
Și fleicuța la grătar,
Când nu am, îmi vine o toană
Și-un necaz pe măcelar.

(Gluma) GR. ŢEPEȘ.

Răspuns.

Intr'un grup de prieteni:
— Eu nu beau din principiu...
— Știu. Din principiu nu, dar
din pahar!

Intre tați...

— Așa aș fi de fericit dac'aș
avea o fată!
— Și n'ai nici una?
— Pă dracu!... Am șapte!

Poșta redacției

Emil. — Am primit c. p. dar
împrejurări excepționale au deter-
minat schimbarea proiectelor. Poate
mai târziu.

Stofa. — În curând.

R. — 1000 — H. — Materialul
a mers după cum ai văzut. Dar
trimite regulat și scrie mai clar și
numai pe o singură parte a hârtiei,
că altfel ne'ncurcă.

Garabarza. — De acord. Aș-
teaptă'm scri-oare.

Direcțiana Institut de Arte grafice, Arad.

Peste 6 luni

Războiul îmbogățește literatura
anecdotică medicală.

Iată o „chestie” pe care am găsit-o
într-o publicație franțuzească:

— Colega, crezi că poți să-i iau
lui Dupont cinci mii de franci ca
să-l operez de apendicită?

— Mai așteaptă puțin. Este furni-
zorul armatei. Peste șase luni ai să-
i poți prelinda zece mii.

Dacă

Îmi relatează un coleg „una bună”
a unui pacient care devenise...
impacient așteptând în hall să-i vină
rândul.

— Ascultă, i-a spus el servitoarei
colegului, du-te de-l comunică dom-
nului doctor că dacă nu mă primește
în cinci minute... mă vindec!

Și confratele a adăugat:

— Auzindu-i amenințarea, m'am
grăbit, firește, să-l introduc în ca-
binet.

Mătușica

Mătușica mea e o comoară. Nu
degeaba a ajuns ea la 70 de ani,
căci știe să ia cu surâsul pe buze
toate grijile vieții.

Eri m'am repezit ca o vijelie în
camera ei. Sătatea la geam și îm-
pletea la ciorap.

— Mătușică, mătușică! Unchiul a
căzut de pe acoperiș!

— Știu! Știu măică! Îi văzui adi-
neauri trecând pela fereastră.

Mărinimos

Proces de divorț. Mitică inculpat
ascultă sentința:

Președintele: — (soțului) Justiția
acordă soției Dumitale o pensie alimen-
tară, lunară de cinci mii de lei.

— Bravo: zice Mitică. Îi mai dau
și eu o mie, să spuie că nu-l port
de grijă; și cu ce ziceți că-l dă justi-
ția o să-i ajungă.

Martor bun

— Martor, la ce depărtare erai
când criminalul a tras primul glonte
de revolver?

— La doi metri, d-le preșe-
dinte.

— Dar la el doilea glonte?

— La două sute de metri, d-le
președinte.

Partea

— Să vă fie rușine — strigă bu-
nicuța — patru contra unul!

— Să vedeți coană mare: ne-a
spus să ne urcăm într'un măr și să
lurăm mere.

— El și?

— El și, acum îi dăm partea lui,
din ce-am încasat noi!!!

Să vezi!

Un vegabond intră așa pe
neanunțate într-o cameră, core din
întâmplare era locmal biroul unui
comisar de poliție.

Cu capul plecat și privirea în podele
omul își începe litania.

— N'am mâncat îmbucătură nici
leri nici azi. De o săptămână n'am
mai pus în gură o coajă de pâine...

— În clipa asta ridică ochii și dă
de comisar.

...dar puțin îmi pasă, pot să mai
răbd încă o lună, dar de cerșit nu
cerșesc să mă tal!

Prietenie franco-germană

Din Franța ocupată ne-a sosit
primă glumă. O spunem și noi mai
departe...

Așa dar, într'un orașel francez
sosește un grup de ofițeri germani
și trag la un hotel. Proprietarul le
arată, mândru patul dintr'o cameră:

— Priviți-l cu atenție... la patul
acesta a dormit acum 138 ani Na-
poleon când s'a iafors din insula
Eiba...

Comandantul grupului de ofițeri
după ce privește cu atenție patul
istoric, zise:

— Apoi, acum, totuși ar fi vre-
mea să-i schimbăți cearcealul și
fița de pernă!..

La băi

— Cine este cel pe care l-ai sa-
lutat?

— Un coleg de școală.

— Dragălașe soție are!

— Nu e soția

— De unde știi?

— Dacă ar fi cu ea ar fi cerut
o litră de vin și o sticlă mică de
apă minerală. Numără sticlele de
lichior de toate culorile, de pe masa
lor.

ATEIUNE!!!
la CROITORIA
„GAVRA & IOJA”
Se execută cele mai elegante costume bărbătești, uni-
forme școlare și militare, cu prețurile cele mai reduse.
ARAD, Strada Consistorului Nr. 45.

La iuteală!

Unul dela liga antialcoolică: —
Cu banii care se cheltuesc pe al-
cool, fiecare om ar putea să-și cum-
pere două case!

Unul din sală: — Și dacă fiecare
om ar avea două case, p'allaltă
cine o locuiește!..

Conișa: — Frășino, conașul era
beat când s'a întors acasă?

Dumneael: — Nu știu conișa; dar
știu că se ceartă cu dumneael în
oglinică.

Tică: — Cum îți mai merge cu
ochitul?

Mitică: — Mai blnișor! Biata ne-
vastă-mea face și ea ce poate ca
să-mi treacă.

Tică: — Te'ngrijește?

Mitică: — Nu, dar azi dimineață'n
loc să-mi bage trei degete în ochi,
ca eri, mi-a vârât numai unul.

Bacatul: — Cu ce să vă servesc
cucoane?

Conul: — O brânză d'ala boerea-
scă, dar mai proaspătă să nu fi
apucată viermil s'o mânânce toată

Gazda: — Mai stați, să mai luăm
un păhărel și pe urmă plecați.

Mosaștrul: — Mersi, dar nu putem.
Ne-am mutat abia de trei zile într-o
casă nouă, și nu ne-am învățat încă
bine cu gaura cheii.

Gogu: — Ieri seară am pierdut
trei mii de lei la poker!

Lica: — Și ce zice nevastă-ta?

Gogu: — Îi pare bine că ta
căștigat ea.

Culmi...

Culmea bucătarului: Să cură-
țăm mărul lui Adam.

Culmea auzului: Să auzi
te roade constința.

Culmea șomajului: Să îți
gătat în postui paștelui.

Culmea chirașului: Să se
într'o cameră de... automobil.

Culmea ciobănitului: Să
capra... trăsuri.

Culmea voiojului: Să călători
cu o trăsură... de untre.

Culmea tenornului: Să cânte
voce... sânge.

Culmea lemnăriei: Să faci
cele din arborele... genealogic.

Culmea pompierului: Să
focul... sacru.

Culmea confecțiunii: Să-
un costum dintr'o stofă... de aur.

Culmea vredniciei: „Să
putina”.

Culmea măturătorului: Să
ture calea... lactee.

Culmea sugaciului: Să sugi
sânul... familiei.

Culmea atletismului: Să ia
la o fugă... de Bach.

C. Ulme

A trimis copilul!

— Domn'le Ionescu, m'e
tata să vă plătesc datoria ce-
la dv.

Posfim o mie de lei!

— Păi îmi datorează două

— Știu, dar tălțcu a spus
copil plătim numai pe jumătate

In sat la noi

De când te-am părăsit sat
E mult de atunci și ani trecuți
Când mă jucam în bădătară
La căsuța noastră 'n prag.

Și în grădină prin cireși
Ne căștram copii nebuni,
Iar pe sub garduri la vecini
Ca să furăm cășuni.

M'e dor la noi în sat să stau
Să hoindresc pe câmpuri,
Și'n carul tras de patru boi
Să mă adăncesc în gânduri

Și la Izvorul din „Știubei”
Să-mi potolesc doar setea,
S-adorm la umbra unui lei
Visându-mi tinereța.

Iar pe 'nserat în deal la noi
Să mergem sus la stână,
Unde ciabanul dela oi
Să cânte o doină lind.

In sat la noi, în groapa
Aș vrea cu prieteni dragi,
Să mergem căduri jos la
Și se culgem fragi.

Aurelia

Administrator: SIMION BUDEANU